

Lone och Våren

3

Liina Talvik

 SAGA

EGMONT

Lone och Våren

3

Liina Talvik

 SAGA
EGMONT

Liina Talvik

LONE OCH VÅREN

SAGA EGMONT

Lone och våren

Copyright © 2011, 2017 Liina Talvik og Lindhardt og Ringhof Forlag A/S

All rights reserved

ISBN: 9788711804018

1. E-boksutgåva, 2017

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är et förlag i Lindhardt og Ringhof, ett företag inom Egmont-koncernen

Kokololapoposos

Den här terminen ska Lone och de andra tjejerna i klassen börja med syslöjd. Lone har sett fram emot det väldigt mycket. Men det har redan gått ett par veckor och fröken har inte sagt något.

Hon spänner på sig skidorna och åker ner till skolbussen. Spåret är fint och det går lätt som en plätt. Skidorna ställer hon som vanligt under en stor gran vid vägen och det dröjer inte länge förrän hon hör skolbussen.

- Har du fått någon kola idag då? frågar Edvin när Lone tar storsteget upp på bussen.

- Kola? Nä ..., säger Lone

- Då tycker jag att du ska ha det! säger Edvin och prasslar omkring med sin stora näve i en påse innan han sträcker fram den till Lone.

- Tack! säger hon och blinkar mot tre gräddkolor med ljusbrunt papper på som ligger som små guldklimpar i hennes hand.

Edvin har redan gasat i väg bussen när Lone äntligen dunsar ner på ett säte. Vad snäll han är! Att möta Edvin det första man gör på morgonen räddar alla dagar som håller på att halka snett. Nu kommer fröken säkert att säga något om syslöjden också!

När första rasten är slut och Lone står i korridoren och försöker låta bli att trampa i pölar av smält snö, visar hon Anna guldklimparna. Hon fångar upp dem från fickan och sträcker fram dem i sin öppna hand, precis så som hon tog emot dem.

- Titta! säger hon. Jag fick dem av Edvin i morse, visst är han snäll! Du får ta en om du vill!

Lone rätar lite på armbågen så att handen når nästan ända fram till Anna.

- Åh, kola! Får jag ta?

Det är Erik. Han bryr sig sällan om pölarna av smält snö. Hans sockor blir blöta och han tvärnitar utan förvarning när han kommer glidande. Han tvärnitar så nära Lone att Erik och hon dunsar ihop. Det är roligt. Lone sluter handen kring kolorna så att hon inte ska tappa dem, men öppnar den igen och ger en kola till Anna och en till Erik och så tar hon den sista själv.

- Kokololapoposos! fnissar Tina och knuffar Karin i sidan.

Sen säger de det både två och galopperar frustande bort i korridoren. De har inte slutat skratta ens när fröken kommer.

- Nu får ni lugna ner er! säger fröken Siv när Tina och Karin knappt kan stå upprätta i kön in till klassrummet.

De har matte den här timmen. Lone hinner med massor av tal innan hennes kola är slut. Sen räcker hon ut tungan till Anna.

- Är din också slut? viskar hon.

Då räcker Anna ut sin tunga där man bara kan se en ljus hinna av det som en gång varit en gräddkola.

- Slut! viskar hon tillbaka. Snyft!

- Ni kan slå ihop matteböckerna. Nästa timme ska vi börja med slöjden. Flickorna går upp till fru Björk i